

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 121. Quid aliàs possit Episcopus vel alius circa commutationem ultimarum voluntatum, & circa dispositiones ad pias causas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

nestam sustentationem , potest Episcopus interpre-
tando mentem fundatoris declarare posse simul ha-
beri aliud beneficium , uti colligitur ex eis, quæ ha-
bent Felin. ad Cap Cùm accessissent, & Abb. ibid.
de Constit. n. 5. Item Nav. l. 3. cons. 6. n. 4. de Cle-
ric. non resident., Laym. l. 4 t. 2. c. 13. n. 13. & 17.
Et ita etiam judicarunt duo Doctores à me consulti,
irrationabiliter enim vellet fundator beneficiatum
destitui honestâ sustentatione , nec quoad hoc Epi-
scopis prohibetur dispensare vel declarare , quamvis
prohibeatur quoad reductionem Missarum, ut dices-
tur n. 8 4. Vide etiam dicenda n. 871.

§46 Q. 121. Quid alijs possit Episcopus vel alius
circa commutationem ultimarum voluntatum &
circa dispositiones ad pias causas. R. De hoc habet
Busenb. ralatus l. 3. p. 2. n. 1129., addi tamen pos-
sunt seqq. ,

§. I. Trid. Ses. 22. c. 6. de Ref. sic habet, In com-
mutationibus ultimarum voluntatum , quæ non nisi
ex iusta & necessaria causa fieri debent , Episcopi
tanquam delegati Sedis Apostolicæ summi & ex-
tra judicialiter cognosant , nihil in precibus tacita
veritate vel suggesta falsitate fuisse narratum , pri-
usquam commutations prædictæ executioni de-
mandentur. Ex hoc textu infert communis senten-
zia cum Sanch. in Cons. l. 4. c. 2. d. 3. & 7. Barb de
pot. Ep. alleg. 83. n. 5. , quamvis Episcopus non pos-
sit immutare conditiones foundationum beneficiali-
um , utrā n. 839. dictum est , tamen posse tanquam
Sedis Apostolicæ delegatum pias voluntates etiam
ultimas in usum alium pium commutare ob causam ,
quæ ei iudicio suo videatur iusta: idem dicunt Silv.
Beja p. 4. cas. 22. Barb. suprà , quamvis tale legatum
impleri posset ; sed in hoc contradicit Haun. de just.
T. 1. t. 6. n. 681. , si ad Sedem Apostolicam possit re-
curri:

curri: iudic. Mol. de just. t. 2. d. 249. n. 6. & Delbene
de Imm. Eccl. c. 8. dub. 21. s. 17. probabilius putant
sitato loco Trid. tantum committi Episcopis, ut
quando commutatio ultimæ voluntatis fuerit ob-
tentia à Sede Apostolica, Episcopi, quibus commit-
titur executio, examinent, an ab illis, qui petie-
runt fieri commutationem, nihil narratum fuerit
tacita veritate vel suggesta falsitate, nam Trid. cap.
immediatè antecedente locutum erat de executioni-
bus dispensationum à Sede Apostolica obtentarum:
et que hoc conforme Clement. Quia contingit, de
relig. domibus, ubi dicitur, quod quæ ad certum u-
sum largitione sunt destinata fidelium, ad illum
debeant, non ad alium (Salvæ quidem Sedis Apo-
stolice auctoritate) converti. Communis tamen
sententia, uti dixi, tenet, apud Episcopos esse ejusmo-
di facultatem Ordinariam commutandi, quia talis
commutatio est quædam dispensatio in lege præscri-
bente exactè impleri ultimas voluntates, quando
autem dicitur fieri posse dispensationem, & non ex-
primitur à quo, uti in Trid. satè dicitur, intelligi-
tur fieri posse ab Episcopo, uti cum plurimis docent
Suar. de leg. l. 6. c. 14. n. 8. & Sanch. de matr. l. 8. d.
5.; hinc infert Sanch. in Conf. l. 4. c. 2. d. 7., quod
approbat Lugo de just. d. 24. n. 310., si testator reli-
quit alicui Ecclesiæ annuatim viginti pro anniver-
sario & Ecclesia indigeat reparatione, quæ aliunde
haberi non possit, posse de licentia Episcopi proven-
tum illum ad tempus applicari reparationi; quod
admittit Delbene à n. 9. propter Epiikiam.

§. II. Non est licitum commutare, nequidem in 847
melius, piam voluntatem testatoris, quamvis acce-
dat consensus hæredum, nisi ad sit justa & necessaria
causa, uti tenent plures cum Barb. n. 2 contra Silv.
Bej. Fern. Genuens. Graff. Comit. Vasq. Dianam

p. 2. t. 3. R. 26., & rationes sunt eadem, ob quas n.
841. diximus Episcopum non posse, nequidem in
melius, commutare mentem fundatorum, nam
quæ ibi dicta sunt de foundationibus, facilè applican-
tur piis dispositionibus.

848

§. III. Inter justas causas, ob quas possit Episco-
pus commutare ultimam piam voluntatem defun-
cti in aliquid menti testatoris proximum, recenset
sequentes *Barb.* à n. 7., & iterum in *Collectan.* ad
Trid. suprà, citans pro his multos & graves A. A. I.
Si pecunia legata ad usum designatum non sufficiat:
2. Si usus designatus non possit impleri sine magna
difficultate: item si commodè impleri non possit, in-
quit *Haun.* n. 682. 3. Si Monasterium non possit con-
strui, ubi voluit testator, potest Episcopus facere,
ut construatur alibi. 4. Si legatum sit factum ad u-
sum non ita necessarium, potest Episcopus converte-
re ad usum ejusdem Ecclesiæ magis necessarium, v.g.
si factum est ad ornamenta, quibus Ecclesia non ita
indiget, potest converti ad salarium Rectoris. 5. Di-
cit *Barb.* posse cum consensu hæredis alterari volun-
tatem defuncti pro una tantum vice & ad tempus. 6.
Si Ecclesia sit negligens, potest Episcopus alio loco
vel alio modo facere impleri voluntatem testa-
toris. 7. Si urgeat aliunde necessitas commutandi
ultimam voluntatem, nec adiri possit Papa. Intò
Episcopum posse etiam potestate ordinariâ pia
dispositiones pro una vel altera vice commuta-
re in usus pauperum, quando est gravis nece-
sitas, docet *Carden.* in i. crisi d. 80. n. 67. Quid au-
tem possit ad sublevandam Reip. necessitatem, di-
ctum est l. 3. p. 2. à n. 1146., ubi n. 1150. dixi non ex-
pedire, ut executores sine auctoritate Superiorum,
etiam pro gravi necessitate Reip. commutent legata.

849

§. IV. Si Titius donarit 1000. aureos ad pium
finem,

finem, sub conditione, ut si finis obtineri non posset, redirent ad dispositionem suam, & interea moriatur, potest eo mortuo adhuc per proportionatum tempus à Judice limitandum sollicitari finis, uti habent *Lop. Covarr.* & alii cum *Sanch.* in *Cons. l. 4.c. l. d. 56. n. 3. & 8.* Quod si finis ille omnino obtineri non possit, summa donata non cedit hæredi, sed convertenda est ad aliud usum pium, uti habet communis cum *Sanch.* c. 2. d. 4. & *Barb.* de pot. Ep. alleg. 83. n. 4., quia sibi soli reservavit dispositionem de illa, & præsumitur absolutè destinasse ad pium usum & ad utilitatem animæ suæ potius quam hæredis: possuntque sic convertere *Episcopus* & *Executores*, semper attendendo, ut talem pium usum eligant, qui maximè accedat ad mentem Titii, uti habetur in *Triad. Ses. 25. c. 8. de Ref.*, & in exemplo ostendit *Lugo* in *Resp. Mor. l. 4. d. 32.*

§. V. Dum sit commutatio piæ voluntatis de 850 functi, aliqui affirmant, alii negant requiri consensum hæredis; & putant plures apud *Barb. n. 6.* sufficere consensum Ecclesiæ, cui legabatur. Quid possit Societas J E S U circa immutationem voluntatis testatorum, vide novum comp. privil. v. alienatio §. 5.

Q. 122. An Episcopus vel Capitulum possit beneficio addere nova onera; vel circa beneficium facere nova statuta aut conditiones. R. An possint addi nova onera, videri debent dicta à n. 669. An autem & quando Episcopus possit cogere Clericos ad charitativum subsidium, videri potest *Barb.* de potest. Episc. alleg. 87., item *Piasec.* de jurisd. Episc. pag. 185. à n. 12., ubi dicit, quando causa est rationabilis & manifesta, posse illud peti, attamen deberre accedere consensum Capituli & Cleri. Quoad nova statuta vel conditiones, docet cum multis aliis.

D d 4

Passer.